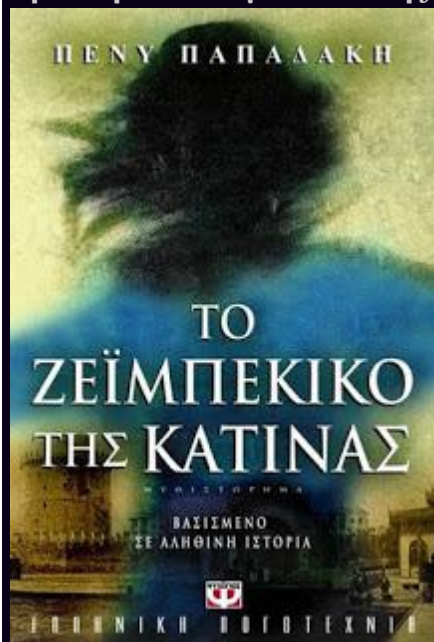

Πέμπτη, 7 Απριλίου 2016

Κριτική: "Το Ζεϊμπέκικο Της Κατίνας" της Πένυ Παπαδάκη

Από το οπισθόφυλλο

Θέλει κότσια να μπορείς να αντέξεις τα χτυπήματα της μοίρας και να μη λυγίσεις απ' τον πόνο. Θέλει κουράγιο να μπορείς να χαμογελάς ακόμα και μες στη μαυρίλα της φτώχειας, της αρρώστιας, του θανάτου. Ακόμα περισσότερο, θέλει λεβεντιά κι αντρειοσύνη να μπορείς να κάνεις τον καημό σου χορό και τραγούδι.

Το ζεϊμπέκικο της Κατίνας είναι ένα βιβλίο θάρρους και λεβεντιάς. Η Κατίνα μάς παίρνει ανάλαφρα απ' το χέρι και μας ταξιδεύει από τη Ραμόνα της Θεσσαλονίκης στις φτωχογειτονιές του Πειραιά και στα κρυφά μονοπάτια της ζωής της.

Γελάμε και κλαίμε μαζί της, τη θαυμάζουμε και την αγαπάμε, της χτυπάμε παλαμάκια στο ζεϊμπέκικό της...

Η Κατίνα είμαστε εμείς...

Η Κριτική μου

Πάντα μου αρέσει να κοιτώ τα εξώφυλλα των βιβλίων και το Ζεμπέκικό της Κατίνας με προσέλκυσε το ενδιαφέρον. Μια νέα κοπέλα με το πρόσωπο της γυρισμένο προς τον Λευκό Πύργο και τα χέρια ανοιχτά σαν να ήθελε να τον αγκαλιάσει. Ευθύς ήθελα να γνωρίσω την ηρωίδα αυτού του βιβλίου και να δω τι έχει να μου πει. Κάπως έτσι γνώρισα την Κατίνα.

Από τις πρώτες κιόλας σελίδες η μυρωδιά της Μικράς Ασίας ήρθε στο νου μου. Πρώτα γνώρισα την κυρά Παγώνα την μητέρα της Κατίνας. Πρώτη μου στάση η φημισμένη Πέργαμος. Και το ταξίδι στην Ελλάδα ξεκίνησε. Από την Πέργαμο στη Θεσσαλονίκη και από εκεί στη Φρεαττύδα. Μια ζωή που κλείνει μέσα της όλη την ιστορία της Ελλάδας, από την Μικρασιατική Καταστροφή μέχρι σήμερα. Ένα ταξίδι γεμάτο μάχες, ίδιο με το ταξίδι της ζωής της Κατίνας. Μία ζωή γεμάτη μάχες. Άλλες κερδισμένες, άλλες χαμένες, αλλά πάντα με έναν κοινό παρανομαστή. Το ψυχικό σθένος για επιβίωση. Η Κατίνα δεν παρέδωσε ποτέ τα όπλα, δεν λύγισε, δεν παραιτήθηκε. Αγωνίστηκε και πέτυχε. Πέτυχε να δημιουργήσει μία όμορφη οικογένεια και να καμαρώνει στα γεράματά της ανάμεσα σε παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα.

Το «Ζεϊμπέκικο της Κατίνας» είναι ένας ύμνος στη ζωή και στην αποφασιστικότητα. Ένας ύμνος στη δύναμη της ψυχής. Μέσα από τις κακοτυχίες, τις πίκρες, τις δυσκολίες η Κατίνα μας προσφέρει ένα σημαντικό δώρο. Να μην εγκαταλείψουμε ποτέ. Με απλή γραφή, γρήγορο σε πλοκή, χωρίς περιττές περιγραφές και ιστορικές λεπτομέρειες η Πένυ Παπαδάκη μας προσφέρει ένα τέλειο ταξίδι στο χώρο των συναισθημάτων. Οι χαρακτήρες των ηρώων είναι ολοκληρωμένοι, απόλυτα ταυτισμένοι με την εποχή τους και εναρμονισμένοι με το περιβάλλον στο οποίο ζουν. Χαρακτήρες που μας δείχνουν πως για όλα πρέπει να παλεύεις και ποτέ να μην εγκαταλείπεις.

Εξάλλου, «Θέλει κότσια να μπορείς να αντέξεις τα χτυπήματα της μοίρας και να μη λυγίσεις απ' τον πόνο. Θέλει κουράγιο να μπορείς να χαμογελάς ακόμα και μες στη μαυρίλα της φτώχειας, της αρρώστιας, του θανάτου. Ακόμα περισσότερο, θέλει λεβεντιά κι αντρείοσύνη να μπορείς να κάνεις τον καημό σου χορό και τραγούδι. Το ζεϊμπέκικο της Κατίνας είναι ένα βιβλίο θάρρους και λεβεντιάς. Η Κατίνα μάς παίρνει ανάλαφρα απ' το χέρι και μας ταξιδεύει από τη Ραμόνα της Θεσσαλονίκης στις φτωχογειτονιές του Πειραιά και στα κρυφά μονοπάτια της ζωής της. Γελάμε και κλαίμε μαζί της, τη θαυμάζουμε και την αγαπάμε, της χτυπάμε παλαμάκια στο ζεϊμπέκικό της... Η Κατίνα είμαστε εμείς...» (από την περίληψη του βιβλίου).

Το βιβλίο μπορείτε να το προμηθευτείτε σε όλα τα βιβλιοπωλεία της Ελλάδας αλλά και ηλεκτρονικά από [εδώ](#).

Βιογραφικό

Η Πένυ Παπαδάκη γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη, αλλά μεγάλωσε στις γειτονιές του Πειραιά. Για είκοσι πέντε χρόνια ασχολήθηκε με τα λογιστικά και για επτά χρόνια με το μάρκετινγκ. Από το 2011 είναι συνταξιούχος και τον ελεύθερο χρόνο της ασχολείται εθελοντικά με τα πολιτιστικά του Δήμου της Αγίας Βαρβάρας, δίνοντας την ευκαιρία στους δημότες της περιοχής να έρχονται σε επαφή με τους συγγραφείς και τα έργα τους. Το 2007 έγινε μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών. Έχει δύο παιδιά, τα οποία θεωρεί το μεγαλύτερο έργο της ζωής της. Η συγγραφή βιβλίων είναι η καλύτερη διέξοδος για το ανήσυχο πνεύμα της για το οποίο ελπίζει να παραμείνει για πάντα ανήσυχο. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης τα μυθιστορήματα της ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΖΩΗΣ, ΟΙ ΚΟΡΕΣ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ, ΤΟ ΖΕΪΜΠΕΚΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΤΙΝΑΣ, ΧΩΡΙΣ ΔΙΧΤΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ και ΦΩΣ ΣΤΙΣ ΣΚΙΕΣ.

Κριτική Βιβλίου: Νεκταρία Πουλτσίδα